

Sygn. akt I ACz 1206/13

POSTANOWIENIE

Dnia 4 grudnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach, I Wydział Cywilny w następującym składzie

Przewodniczący – Sędzia SA Zofia Kawińska-Szwed

Sędziowie SA Ewa Jastrzębska

SO (del.) Joanna Naczyńska (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 4 grudnia 2013r.

sprawy z powództwa R. M. i K. M.

przeciwko E. U.

o zapłatę

na skutek zażalenia powodów

na zarządzenie Przewodniczącego Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 6 września 2013 r., sygn. akt I C 891/12

postanawia :

oddalić zażalenie.

SSO del. Joanna Naczyńska SSA Zofia Kawińska-Szwed SSA Ewa Jastrzębska

Sygn. akt I ACz 1206/13

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z 6 września 2013r. Przewodniczący Sądu Okręgowego w Katowicach zwrócił pozew R. M. i K. M. wniesiony przeciwko E. U. - w oparciu o art. 130 § 1 i 2 k.p.c. - jako nieopłacony. Rozstrzygnięcie to podjął stwierdzając, iż powód K. M. został w sprawie zwolniony od opłaty sądowej od pozwu w części przewyższającej 500zł, a wniosek powoda R. M. o zwolnienie od kosztów sądowych został oddalony, w konsekwencji czego zarządzeniem doręczonym w dniu 23 sierpnia 2013r. powodowie wezwani zostali do uiszczenia opłat sądowych od pozwu (K. M. - w kwocie 500zł, a R. M. w kwocie 2.400 zł, a skoro opłat tych nie uiszcili w ustawowym, siedmiodniowym terminie, wniesiony przez nich pozew podlegał zwrotowi. Podkreślił też, iż zgodnie z art. 112 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2013r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz.U. z 2010r., nr 90, poz. 594 ze zm) na biegu terminu do uiszczenia opłat od pozwu nie miał wpływu ponowny wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych, oparty na tych samych okolicznościach co poprzedni, już rozpoznany wniosek.

Zarządzenie to zaskarżył powód R. M., działający w sprawie w imieniu własnym i jako przedstawiciel ustawowy małoletniego syna K. M.. Zarzucił, iż zarządzenie to było co najmniej przedwcześnie, ponieważ Sąd Okręgowy miał w obowiązku rozpoznać jego nowy wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych, jako oparty na nowych okolicznościach. Podniósł, iż nową okolicznością jest pogorszenie jego sytuacji, które to pogorszenie w jego ocenie wykazywały złożone do akt dokumenty.

Sąd Apelacyjny, zważył co następuje:

Zaskarżone zarządzenie podjęte zostało prawidłowo i znajdowało pełne oparcie w unormowaniu art. 130 § 1 i 2 k.p.c. W myśl przywołanego przepisu Sąd nie podejmuje żadnej czynności na skutek pisma, od którego nie została uiszczona należna opłata, w związku z czym przewodniczący wzywa wnoszącego pismo, aby pod rygorem zwrotu pisma uiścił opłatę w terminie tygodniowym od dnia doręczenia wezwania, a w razie bezskutecznego upływu tego terminu zwraca pismo. Tryb ten został w sprawie zachowany. Powodowie złożyli wniosek o zwolnienie ich od kosztów sądowych. Wniosek ten został przez Sąd w części prawomocnie oddalony i w następstwie takiego stanu sprawy - przewodniczący prawidłowo wezwał powodów do uiszczenia w ustawowym, siedmiodniowym terminie stosownych opłat sądowych, a wobec ich nie uiszczenia zarządził zwrot pozwu.

Prawidłowości zwrotu pozwu nie mogły wzruszyć podniesione w zażaleniu zarzuty, jako, że trafnie też w sprawie został zastosowany art. 112 ust.4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych stanowiący, stanowiący że ponowny wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych, oparty na tych samych okolicznościach, nie ma wpływu na bieg terminu do opłacenia pisma, a nadto trafnie zakwalifikowany został datowany na 30 sierpnia 2013r. ponowny wniosek o zwolnienie w całości z opłaty sądowej od pozwu. W zakresie oświadczenia o stanie majątkowym ponowny wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych różnił się bowiem od pierwotnego wniosku de facto jedynie oświadczeniem o dalszym pogorszeniu sytuacji materialnej i oświadczeniem powoda, iż mimo uzyskania dziesiątek wyroków zasądzających na jego rzecz w praktyce nie doszło do egzekucji nawet 20% tych należności. Oświadczenia te skłoniły Sąd Okręgowy i Przewodniczącego tego Sądu do stwierdzenia, iż sytuacja powoda może różnić się jedynie nieznacznie, od tej, która istniała w dacie rozpoznawania pierwotnego wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych. Odnosząc się do tej konkluzji, nie mogły ująć uwadze Sądu Apelacyjnego dwie kwestie. Po pierwsze to, że rozpoznając pierwotny wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych, Sąd nie ustalał i nie brał pod uwagę w ilu procentach egzekucje prowadzone z wniosku powoda są skuteczne, jak i nie ustalał sumy egzekwowanych przez powoda wierzytelności, zatem okoliczność dwudziesto-procentowej skuteczności egzekucji na dzień 30 sierpnia 2013r., przy nieustalonym i nie branym pod uwagę stanie na dzień 20 czerwca 2013r. nie miała wpływu na rozstrzygnięcie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych. A po wtóre to, że oświadczenie powoda o pogorszeniu sytuacji jest niekonkretne i wbrew wywiadowi zażalenia zupełnie gołosłowne, ponieważ w okresie niespełna trzech miesięcy, tj. od daty prawomocnego rozpoznania wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych (20 czerwca 2013r.), do dnia zarządzenia zwrotu pozwu (6 września 2013r.) - do akt sprawy wpłynął jedynie wniosek powoda datowany na 30 sierpnia 2013r., do którego powód nie dołączył żadnych (nie tylko nowych) dokumentów, wykazujących jego sytuację materialną.

Z przytoczonych wyżej względów Sąd Okręgowy w pełni podzielając zaskarżone rozstrzygnięcie, na podstawie art. 385 k.p.c. stosowanego poprzez art. 397 § 2 i art. 398 k.p.c. postanowił, jak w sentencji.

SSO del. Joanna Naczyńska SSA Zofia Kawińska-Szwed SSA Ewa Jastrzębska